

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer matsref ha-‘avodah

Segalovits, Dov Ber ben Shalom ha-Leyi

Kenigsberg, 618 [1857/1858]

שודק בתכמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11884)

מכתב קדוש

מאת הרב הגאון מופת הדור שרגא דנהורא בוצינא קדישא חסידא ופרישא
קדוש יאמר לו בקדוש"ת מוהר"ר שניאור זלמן זצוק"ל זי"ע מק"ק
לאדי. אשר השיב לאנשי שלומינו חסידי ק"ק ווילנא יע"א.

אהובי אחי ורעי העומדים על התורה ועל העבודה אנ"ש המנין דק"ק ווילנא.

ה' עליכם יחי' נס"ו:

אחד"ש פתח דברי יעיר חזן שימעת קושט אמרי חמת לאמיתו
דדבר הויכוח עם שכנגדינו אילו הי' באפשרי לבא לידי
גמר נכון עמהם בוודאי אין לך מצוה גדולה מזו לעשית שלום בישראל
ואת מי אין כח, אלא אך מה לנו לעשות ולא עשינו והרבה מאד
טרחנו בזה ולא עלתה צידנו נקיים אנתנו מה' ומישראל, הנה
מראשית בזאת הודענו והלכנו אל הגאון החסיד נ"י לביתו להתווכח
עמו ולהסיר תלונותיו מעלינו בהיותי שם עם הרב החסיד המנוח
מוהר"ם מענדיל האראסנער זלל"ה, וסגר הדלת בעדינו פעמים,
וכאשר דברו לו גדולי העיר רבינו הנה זה הרב המפורסם שלהם בא
להתווכח עם כת"ה וכאשר ינוח בוודאי הנה בזה יהי' שלום על ישראל
ודחה אותם דייחיים, וכאשר החילו להפגיר בו מאד חלף והלך לו
ונסע מן העיר ושהה שם עד יום נסיעתו מהעיר כידוע לזיקני עירם,
ואח"כ במדינותינו נסענו לק"ק שקלאב ג"כ לוויכוח ולא עלתה צידנו
ועשו לנו מעשים אשר לא יעשו ושינו טעמים והבטחתם אשר הצטיחו
תחילה שלא לעשות לנו מאומה, רק כראותם שאין להם מה להשיב
על דברינו באו ביד חזקה וחלו עמנו באילן גדול הגאון החסיד נר"ו,
ובאמת אנו דנוהו לכף זכות להיות כי כבר נחלט הענין אצלו בהחלט
גמור בלי שום ס"ס בעולם, ונגמר הדין אצלו עפ"י ג"ע רבים וכן
שלמים, המוחזקים בנשיות לאדם הרואה לעינים, ועפ"י כששמע
איזה ד"ת מהסרסור הידוע אשר יפרש את כל זה לא השקיף בהשקפה
לטיבה ולהפך בזכות כי אולי הסרסור שינה בלשון קצת וידוע כי ציננו
לשון קצת ישחנה הענין מהיפך אל היפך ממש, וכ"ש שלא עלתה על
דעתו כי אולי יש איתם דבר ה' עפ"י אליהו ז"ל, להפריש ולהפשיט
הגשמיות שבזה"ק בדרך נסתרה ונפלאה ממנו רק שצריכה קבלה
פא"פ

מכתב קדוש מהרב הקדוש מלאדי

פא"פ ולא ע"י סרסור הנ"ל, ומפני שלמדרגה גדולה כזו זריכה
 קדושה רבה ועצומה צהיפך ממש ממה שנתאמת לו עפ"י עדים נאמנים
 צעיני כבודו וכולי האי לא טעו אינשי מן הקצה אל הקצה ממש, ולזאת
 לא רצה לקבל מאיתנו שום טו"מ ותירוץ בעולם וביאור על ד"ת ששמע
 ולא שום דבר בעולם, ומה נשתנה היום, כי הנה גם עתה הפעם
 לא נשמע משמו שום חזרה וחרטה מימי קדם לאמר שעכשיו נולד לו
 איזה ספק אולי טעות הוא צידם, ואדרבה הדמים מועידים מה
 שביקש צ' אלפים הדומים לנדקה או למזוה אחרת והיינו שלא רצה
 לאטרותי צכדי, כי ידוע להם כי אללי צוודאי מתירנים כל הקושיות
 ידועות ומפורסמות צמדינותינו אך הם לא קבלו התירוטים כאשר ראינו
 בעינינו צק"ק שקלאצ, וא"כ לא זה הצל אינע, כי הנה מודעת מאמרז"ל
 כשם שמזוה לאמר דבר הנשמע כך מזוה שלא לאמר כו' וכל דצריהם
 כגחלי אש וצמשלי אזכרות רבות ונוראות ע"ז למשכילים, ובר מן דין
 הנה מודעת זאת מאמרז"ל ת"ח שמורה הלכה וצא וכו' ואם לאחר
 מעשה אמרה אין שומעין לו ואעפ"י שאמרה צשם רבו חיישינן דמיסקר
 ופ"ש וק"ו צנ"ד דלא חיישינן לשקרא ת"ו אלא דהיא מלחא דתליא
 צאצונתא דליצא סיהי' הלצ שומע ומקבל דצרינו, ואם צשנאה אמרו
 דלא חזא לי' זכותא אף שאינו אויבו ומצקש רעתו כלל כמ"ש צח"מ סי'
 ז' עאכ"ו צנ"ד לאחר מעשה רצועוס רעות רבות ועצומות שנעשו לאנ"ש
 צמדינותינו ליטא ורייסינן עפ"י גילוי דעת הגאון החסיד ביחוד לתלמידיו
 וחצרא חצרא אית לי', ואני ראיתי צעיני איגרת אחת מאחד
 שצתלמידיו צצק"קווילנא צשם רבו דצריס שלא רציתי להעלות על הכתב
 מפני צבוד התורה, והנה מכותל מכתבם של מעל' ניכר ומוצן אלי שכל
 זאת לא נעלם ממעלתם נוכח פניהם הי' רק שעיקר סמיכתם על צ'
 אנשים חשובים שיהיו מצריעים הדין עם מי וכו', ולא מחכמה שאלו
 ע"ז דוודאי חשיבותם כלא ממש חשיבם קמי' להכריע נגד דעת הגאון
 החסיד אשר ישים צפי שלוחו ר' סעדי' אשר יאמר הכל צשם רבו ודא
 לא מדעת עצמו וצפרט צביאור ס' ליקוטי אמרים ודומיו אשר יסודתו
 צהררי קודש הקדשים האר"י ז"ל, ולפי הנשמע אין צמדינות ליטא מי
 סירוס לצבו שלא לצטל דעתו מפני דעת הגאון החסיד ולאמר צפה מלא
 אין צפיהו נכונה ת"ו כ"א צמדינות הרחוקות כתוגרמא ואיטליי' ורוב
 אשכנז ופולין גדול וקטן, וצזאת חפצתי צאמת, וצפרט צענין האמונה
 אשר לפי הנשמע צמדינותינו מתלמידיו אשר זאת היא חפיסת הגאון
 החסיד על ס' ליקוטי אמרים ודומיו אשר מפורש צהם פי' ממלא כל
 עלמין ולית אתר פנוי מיני' כפשוטו ממש וצעיני כבודו היא אפיקורסת
 נמורה לאמר שהוא ית' כמלא ממש צדברים שפלים ותחתונים ממש,
 ולפי מכתב מעל' ע"ז נשרף ספר הידוע וצפי' מאמרים הנזכרים יש להם
 דרך נסתרה ונפלאה ומלא כל הארץ כבודו היינו השגחה יכו', ומי יתן
 ידעתי

ידע
 וטע
 לחס
 על
 ולא
 היט
 ע"י
 אצל
 צח"
 שית
 צדע
 וא
 נצב
 צזכ
 צקצ
 מפי
 הכו
 לצח
 שמו
 ומה
 ז"ל
 מא
 יהי'
 כול
 משכ
 צקצ
 צרין
 וא
 דר
 לעול
 ז"ל

מכתב קדוש מהרב הקדוש מלאדי

ידעתי ואמנאסו ואערכה לפניו משפטינו להסיר מעלינו כל תלויותיו
וטענותיו הפילוסופיות אשר הלך בעקבותיהם לפ"ד תלמידיו הנ"ל
להקור חלקות בשכל אנושי, וכאשר קבלתי מרבותי נ"ע תשובה ניגחית
על כל דברים, ואם יקשה בעיניו לחזור מדרכו אשר גדל בה מנעוריו
ולא יתקבלו דברי בעיני כבודו אז במקום גדולתו תהי' ענותנותו לבאר
היטיב כל טענותיו אלינו בנידון אמונה זו, חרות על הלוחות בכתב
ע"י חד מן קמייא דקיימין קדמוהי ויבא עה"ח בכבודו ובעצמו, ואני
אבא אחריו ומלאתי את דבריו להשיב על כל טענותיו ג"כ כתוב וחתום
בח"י ושני המכתבים יודפסו וישלחו לכל חכמי ישראל הקרוצים והרחוקים
שיחוו דעתם בזה כי לא אלמן ישראל מאלקי' וימלאו רבים וכן שלמים
בדעת תורה ודעת נוטה להכריע ולא ישאו פני כל איש ואחרי רבים
להטות וצזה יהי שלום על ישראל :

ואודות ליקוטי אמרים ודומיו בענין ביאור העלאת ניצוצין
מהקליפות וכו' הנה עיקר מן זה של העלאת ניצוצין לא
נזכר. אלא בקבלת האר"י ז"ל לבדה ולא במקובלים שלפניו וגם לא
בזה"ק בפירוש וידוע לנו בצירור גמור שהגאון החסיד נ"י אינו מאמין
בקבלת האר"י ז"ל בכללה שהיא כולה מפי אליהו ז"ל רק מעט מזער
מפי אליהו ז"ל והשאר מתחמתו הגדולה ואין חיוז להאמין בה כו' וגם
הכתבים נשתמשו מאוד וכו' ולאיש אשר אלה לו לו משפט הנרירה
לבחור לו הטוב והישר מכל בחבי הקודש הקדשים האר"י ז"ל לאמר
שמועה זו נאה והיא מפי אליהו ז"ל וזו אינו מפי אליהו ז"ל מה נאמר
ומה נדבר ומה נטדק לפניו, וגם אם יאמר איזה פירוש בכתבי האר"י
ז"ל שלא בפירושינו כל מי שיש לו מוח בקדקדו יבין וישכיל שכל מי שאינו
מאמין באיזה דבר לא אדון הוא בדבר זה לדון ולהכריע רק המכריעים
יהי' גדולי ישראל המפורסמים באמונת קבלת האר"י ז"ל בכללה שהיא
כולה מפי אליהו ז"ל כחכמי הספרדים ודומיהם וכו', ואף גם זה
משנה שא"ל היא כ"א שגשיהי' החוצעים והטוענים עלינו ג"כ מאמינים
בקבלת האר"י ז"ל בכללה כמונו והם גדולי ישראל בנגלה וגסתר אשר
נרץ למכריע ביניהם ובין גדולי ישראל מאנ"ש המפורסמים בפולין
ואשכנז אך עדיין לא שמענו כזאת :

ואודות השריפה אשר שרפו ספר הידוע לא לכם לריב את ריב
הבעש"ט זלללה"ה ולעורר מדנים ח"ו לא זו העיר ולא זו
הדרך אשר חפץ בה ה', ובעיניכם זה דבר חדש אך כבר היה
לעולמים, זכרו ימות עולם כי מי לנו גדול ממה בדורו ה"ה הרמז"ס
ז"ל אשר בארנו בספר גדל בשם טוב הלך וגדל מאד עד שצחיו היו
אומרים

מכתב קדוש מהרב הקדוש מלאדי

אומרים בנוסח הקדיש צחייכון וציומיכון וכו' וצחיי מרכא ורצנא משה וצחיי
דכל צ"י וכו' מפני שראו כבודו וקדושתו וחסידותו, אך בצרנות
הרחוקות אשר שמעו ולא ראו את כבודו החזיקו למין וכופר בת"ס
וטרפו ספריו דהיינו ס' הראשון מס' הי"ד ברחובות קרי' עפ"י חכמים
גדולים זעיניהם שקראו מ"ש הרמב"ם בהלכות תשובה ולא עלתה על
דעתם לתלות בקונר ידיעתם והצנתם בדברי קדשו כאשר נתבאר
לצסוף ע"י הרמב"ן והרד"ק ז"ל, אך כאשר חלפו ועברו ימים רבים
וכו' וגם שנאדם וכו' והנמח אמת מארץ וידעו כל ישראל כי משה אמת
וכו', וכה יחי' לנו במהרה צימינו אמן:

כ"ד ח"ג דור"ש מלכ ונ"ח.

שניאור זלמן בלא"א מו"ה ברוך וללה"ה:

תם ונשלם

